

[Kirsten Madsen]

slaget, at de skal træffes af et ministerråd, og så står der også i bemærkningerne: »Det vil som udgangspunkt ikke være formålstjenligt at foretage en nøje afgrænsning af Østersørådet politiske opgaver. En nærmere bestemmelse af disse må bero på de behov, der fremstår under drøftelserne med de andre Østersølande.«

Det vil så give meget vide ministerrådsbeføjelser uden om Folketinget, og jeg finder det utrolig betænkelig, hvis vi nu måske bliver basted og bundet til EF uden først at have haft en folkeafstemning, og bagefter bliver vi så bundet op på et ministerråd, der skal tage beslutninger, uden at der er nogen nøje afgrænsninger af Østersørådet politiske opgaver. Jeg finder det meget betænkeligt, og jeg finder, at dette Folketing på denne måde bliver sat ganske gevaldigt uden for indflydelse.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg er desværre bange for, at fru Kirsten Madsen er for optimistisk med, hvad der kommer ud af Maastrichtmødet. Jeg havde gerne set, at Folketinget havde mistet nogen indflydelse ved, at Europa-Parlamentet havde fået en stærkere stilling, end man nu kom frem til, men det vil altså i EF-samarbejdet også for fremtiden være sådan, at det er Ministerrådet, der er det afgørende, og dermed skal der hentes et mandat i Danmark.

Jeg opfatter heller ikke noget som helst i dette forslag derhen, at ministre – de være sig af hvilken kategori, de nu er – kan futte rundt i Østersørådet og tage beslutninger, uden at det danske Folketing giver dem mandat til det. Vi er nødt til at tænke på en eller anden mandatgivning på samme måde som i EF.

Men det, der egentlig kaldte mig herop, var fru Kirsten Madsens konstatering af, at der er meget vide rammer for, hvilken politik man kan drøfte i Østersørådet. Hvor uenig jeg end kan være i noget af det andet, fru Kirsten Madsen sagde, så vil jeg sige, at det bestyrker bare mig i, at der kan blive en konflikt mellem et sådant råd og et EF-system, og derfor bør vi overveje en koordination f.eks. ved at give Kommissionen mulighed for at være med i Østersørådet. Det bestyrker mig sådan set bare i, at problemet er der, men i diskussionen om mandatgivningen tror jeg ikke, Fremskridtspartiet får meget vind i sejlene, selv om det er populært at sige nej i det parti.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det glæder mig meget, at hr. Duetoft ikke mener, at der er nogen konflikt eller fare for Folketingets kompetence i forbindelse med disse ministerrådsbeføjelser.

Hvis jeg kunne være sikker på det, ville jeg måske have været mere tilbøjelig til at holde mig til CD's politik, men det er jeg ikke, så derfor holder jeg mig til mit eget partis politik.

Jørgen Estrup (RV):

Der har været en vis diskussion om ophavsretten til Østersøråd, som jeg ikke vil blande mig i, for vi har ikke nogen krav at gøre gældende fra radikal side. På den anden side vil jeg godt sige, at jeg tror, meget af det er fælles tankegods i den forstand, at vi alle sammen føler, at det er en rigtig måde at se tingene på.

Jeg tror, det er meget rigtigt, sådan som det gøres i forslaget, at lægge vægten på, at man skal styrke det regionale samarbejde i Østersøområdet, for det er noget helt centralt. Det er der både nogle historiske traditioner for, og det er der en helt elementær logik i for øjeblikket, og derfor skal mine første meldinger også være, at fra radikal side er vi overordentlig positive over for dette initiativ.

Vi synes godt, at man kan diskutere områderne for samarbejdet noget dybere i det udvalgsarbejde, der skal gøres. Sådan set åbner beslutningsforslagets bemærkninger næsten for alt, og det er også fint, men der er lagt vægt på forureningen, på infrastrukturen og på kultursamarbejdet. Vi vil gerne have, at man noget mere præcist også lægger vægt på det sikkerhedspolitiske som en væsentlig ingrediens. Jeg tror, det er vigtigt at knytte regionen sammen i et arbejde for stabilitet og sikkerhed.

Dernæst synes jeg, der er grund til at sige, at sådan som forslaget foreligger, kan man ikke lade være med at se vægten på ministerrådet. Der er nævnt de andre former for samarbejdet, men vægten ligger på ministerrådet. Jeg tror nok, at vi fra radikal side vil være tilbøjelig til at vægte anderledes, også fordi det er vores opfattelse, at det er sværere at få det ikkeofficielle samarbejde til at fungere, og at man derfor i hvert fald bør interessere sig for det med det samme og prøve på at hjælpe det på vej. Men for os er det vigtigt, at man får samarbejdet mellem de ikkeofficielle organer, og det vil alt-